# ЗОРЯ ГАЛИЦКА.

ЛЬВÔВЪ. СУБОТА **Ч. 100.** Дня 3/15 Студня 1849.

Выходитъ що Середы и Суботы. Цѣна для одбирающихъ въ Редакціи: чверть-рочна 1 рень. 15 кр. ср.; пôврочна 2 рень. 30 кр. ср.; черезъ почты: чверть-рочна 1 рень. 35 кр. ср.; пôврочна 3 рень. 10 кр. срб.

Ч. 389. Рада Головна оувѣдомлѧє всѣ тїи громады, котри свои зажаленїѧ въ справахъ грꙋнтовихъ Радѣ предложили, що Рада Головна тїи ихъ зажаленїѧ высокомꙋ министерствꙋ справъ внꙋтренныхъ предложила.

Ôдъ Ради Головной.

---

## Зданіє справы зъ посланництва до Вѣдня Всечестнѣйшимъ Господиномъ Предсѣдателемъ Рады Головнои Михаиломъ Кузьемскимъ.

(Конецъ.)

Кромѣ тыхъ изъоустныхъ предложенїй подалисѧ также денекотрїи на письмѣ — ѩкъ ихъ потреба вымагала; а именно:

а) щобъ при оучилищахъ вышшыхъ плата оучителей свѣцкихъ и дꙋховныхъ срôвнана бꙋла;

б) щобъ поезꙋицкїй костелъ въ Станѣславовѣ на рꙋскꙋю парохїѧльнꙋю церковъ бꙋвъ ôдданый;

в) щобъ въ рꙋскихъ полкахъ народность и мова рꙋска заховꙋвала сѧ и

г) щобъ доводѧщомꙋ въ Галичинѣ, Єго Превосходительствꙋ Господинꙋ Бароновы Гамерштайнъ ôддати командꙋ надъ полкомъ рꙋскихъ стрѣлцѣвъ.

А въ конци подавемъ длѧ памѧти Г. Г. министрамъ справъ внꙋтренныхъ и просвѣщенїѧ коротко собранїи всѣ наши желанїѧ а Г. Министрови справъ внꙋтренныхъ о слѣдꙋющихъ предметахъ;

1) о подѣлѣ Галиції;
2) о чиншꙋ выборчôмъ;
3) о зарѧдѣ громадскôмъ;
4) о изборѣ добрыхъ и справедливыхъ оурѧдниковъ;
5) о скорôмъ рѣшенїю спорôвъ о грꙋнта, лѣсы и пасовиска;
6) о выдѣлѣ мѣскôмъ въ Львовѣ;
7) о оупосаженїю дꙋховеньства;
8) о заведенїю рꙋской мовы въ оурѧдахъ;
9) о правѣ презентованѧ; — до тыхъ предметôвъ додавемъ;

а) о скатковано свѧтъ рꙋскихъ;

б) о оумѣщенїю приказôвъ рѧдовыхъ касающихъ сѧ справъ народа рꙋского въ вѣстникахъ оурѧдовыхъ нѣмецкихъ и польскихъ;

в) щобъ въ оурѧдахъ краєвыхъ на рꙋской земли приказы правительства въ рꙋской и нѣмецкой мовѣ переховывалисѧ;

г) щобъ оурѧдники Рꙋсини зъ западныхъ окрꙋгôвъ и Краковского на землю рꙋскꙋ переселені бꙋли.;

д) щобъ молодїи, здатнїи Рꙋсини до министерїꙋмъ возвані бꙋли и щобъ

е) въ приказахъ правительства на мѣсто „въ мовѣ краевôй“ оупотреблалоса „въ мовѣ рускôй.“

Господину министрови просвѣщенія о слѣдующихъ предметахъ:

1. О оучрежденію третого епископства руского въ Галичинѣ;

2) о дотаціи духовеньства;

3) о дотаціи крилошанôвъ;

4) о пôдвизшенію платы для намѣстниковъ;

5) о референтахъ конзисторскихъ;

6) о правѣ презентована и патронату;

7) о пописахъ Конкурсовихъ;

8) о Дякахъ

9) о другôй мѣской церквѣ въ Львовѣ;

Касательно школъ:

а) о надзорѣ надъ школами народними;

в) о надъзорѣ надъ школами Гімназіальними;

в) о катехетурахъ при школахъ народныхъ и Гімназіахъ;

г) о книжкахъ школьныхъ въ языцѣ рускôмъ;

д) о печатаню книжокъ шкôльныхъ рускихъ; щобъ въ краю, а не въ Вѣдни са печатали и

е) щобъ и до того министерства молодыхъ Русинôвъ завозвати.

Зъ тыхъ моихъ дѣланій коротко очеркненыхъ честніи брата пôзнаете, якъ старавемъ са вложеный на ма обовязокъ исполнити. Часу не марновавемъ, и рѣчи певно не заспавемъ; який скутокъ того дѣланія буде, Богъ вѣсть; бо на теперь, якъ звикле, знову ино много надѣй привѣзъ емъ.

Честніи брата! — Въ часѣ моего бытія въ Вѣдни мавемъ способнôсть переконати са, якъ намъ правительство щиро спрыяе, якъ оусердно дѣлае для добра народа; а если въ всемъ не иде такъ якъ; потребы вымагаютъ, то ино обстоятельствамъ приписати потреба; мавемъ способнôсть переконати са, якъ тажко працюютъ въ министерствахъ надъ оурегульованьемъ тымчасовыхъ правъ.

При тôмъ мило менѣ изъявити, якъ сердечно Г.Г. Министри дякували Радѣ нашôй за огладное керованье справами, що са Рада до оутримана спокою и порадку въ краю причинила.

Маю также и о братахъ нашихъ въ Вѣдни перебуваюшихъ спôмнути, що и они рувно са нами занимаютъ, а именно Всечестный Госп. Докторъ Літвиновичь. и Госп: Выслоуцкій оффиціалъ, министеріальный первои класси порадою и дѣломъ дуже менѣ помагали.

---

Выходити переставшое Вѣденьское письмо „Прессе“ *) приноситъ въ передпослѣднôмъ 291. числѣ дописъ зô Львова зъ дна 30. Листопада с. р., въ которôмъ дописователь пôдъ позоромъ, що за Русинами оуймаеса, ихъ противъ правительства поставити, або принаймѣй завѣреніе, якое до правительства маютъ, пôдкопати стараеса, а то зъ того поводу, що министерство просвѣщенія и вѣроисповѣданій рѣшило, абы наука догматики на богословію тутейшôмъ для рускихъ слушателей такъ якъ доси въ латинскôмъ языцѣ предподавала са. Хотай вызнати довжнисьмо, що голосы всѣхъ просвѣщенныхъ Русинôвъ за тымъ суть, абы рускій языкъ и въ наукахъ богословія, если теперь бути не може, то принаймѣй пôзнѣйше займивъ мѣсце латиньского: то зъ другои стороны тое также освѣдчити мусимо: що той дописователь въ великôмъ естъ блудѣ и дуже кривдитъ Русинôвъ, если мовитъ, що Русини въ тôмъ рѣшенію оуже оскорбленіе рôвноправности видатъ, и що са черезъ тое стали недовѣрчивими. Русини якъ впередъ, такъ и теперъ сильно трымаютъ съ правительствомъ и завѣрують му цѣлкомъ, бо лише ôдъ него исполненія своихъ желаній надѣютса.

---

*) Письмо тое черезъ цивильного и военного Губернатора Г. Зроймѣстра Бар. Вельдена зъ той причины, що недовѣріе противъ министерству збуджати, его дѣланія въ подозрѣніе впроваджувати и тымже антіконстітуційнôсть закидати возамѣрало, пôдъ днемъ 8го сего мѣсяца черезъ часъ стану облоги заказане зôстало.

И теперъ дѣютъ ся дивніи рѣчи.

Въ селѣ Рȣдномъ коло Львова бȣло кôлька пїѧкôвъ. Не дивȣйтесѧ громады, що оу насъ пїѧки бȣли и сȣть, ото вдарте сѧ въ грȣды и скажѣтъ, може оу васъ ихъ не ма?

Бȣвъ то Їорданъ. На ставѣ Стриховацкôмъ посходили сѧ люди зъ близка и зъ далека, панове, господари, жѣнки, дѣвицѣ, Рȣсини, Полѧки, бы бȣли притомними ꙗкъ вода сѧ освятитъ. Передъ водосвятїемъ мавъ ємъ бесѣдȣ, и жадавъемъ, щобы люди въ тôй водѣ предъ лицемъ Бога и синого Нева грѣхи позмивали, вырекли сѧ обридлого пїѧньства, мѣрнôстъ слюбовали. Дȣхъ св. натхнȣвъ серде слȣшащихъ; во многое число людей не зважаючи на выстȣпившȣю водȣ клякали и шлюбы мѣрности складали. Щожъ сѧ стало послȣхайте дȣже прошȣ.

Бȣвъ тамъ также и славный пїѧкъ Федько П. со женою. Оучинивши шлюбъ, пôйшли въ вечеръ до корчми, стали обое сѧ напивати, и зо св. шлюбȣ собѣ покепковати. Не зважали они на тое, що люди имъ тамъ казали, бы съ Господомъ не жартовали. Довѣдавъемъ сѧ заразъ, що сѧ въ корчмѣ дѣяло, але не маломъ сѧ задивовавъ, ꙗкъ на дрȣгїй день ми сказали, що Федько захоровавъ, и св. сповѣди жадае. По короткôй слабости, въ которôй ôнъ въ правдѣ притомныхъ ôдъ пїѧнства перестерегавъ, пôзнавъ великїй свôй грѣхъ и каѧвъ сѧ; але щожъ — коли за пôзно, мȣсѣвъ оумерати. Ще емȣ бывшомȣ на постели кличȣтъ мене до Федьчихи; высповѣдавши ю оумерла и она, такъ, що въ однôй хатѣ два мертвцѣ. — Страхъ великїй напавъ громадȣ, бôльше ꙗкъ кôлька недѣль до корчми не ходили; арендаръ хотѣвъ сѧ вже вынести. Люди звикли о Бозѣ забȣвати, ꙗкъ тôлько имъ сѧ добре дѣе.

Такъ и братъ Федьковъ Иванъ забȣвъ на шлюбъ мѣрности и почавъ сѧ напивати. Зновъ кара Божа и на Ивана зôйшла. Кличȣтъ мене до Ивана; но щожъ зъ Иваномъ зробити, коли Иванъ розȣмъ стративъ — шалѣе. Мѣсто всего, казавемъ запрѧгнȣти и Ивана до шпиталю ôдвести. За парȣ мѣсяцѣвъ приѣхавъ Иванъ изъ шпиталю; ꙗ мȣ кажȣ: покайсѧ; Иванъ не хоче: оучини шлюбъ цѣлковитой воздержанности; Иванъ не хоче. Даютъ знати: ой Иванъ бȣвъ въ корчмѣ тай дȣрѣе и шалѣе; зновъ Ивана во шпиталь. Ꙗкъ за кôлька недѣль вышовъ Иванъ изъ шпиталю, ꙗ го прошȣ, молю, лаю; ажъ на конецъ давъ сѧ ôнъ наклонити, шлюбъ воздержанности оучинити. Оучинивъ, а теперъ подивѣтъ сѧ люди добрїи, ꙗкїй зъ него ґазда, ꙗкїй розȣмнїй человѣкъ зробивъ сѧ. Но не тȣ еще конецъ.

Передъ шлюбомъ еденъ женихъ оучинивъ также шлюбъ мѣрности. На весѣлє на св. Мїхаила сего рокȣ посходили сѧ пїѧки, такъ ꙗкъ всюди, а два зъ ныхъ, Стефанъ дрȣгїй братъ небôщика Федька, и Бартекъ стали сѧ зо сватихъ шлюбôвъ насмѣвати, и зъ жениха, которїй шлюбовавъ, собѣ покепковати.

Надаремно вѣйтъ и старшїй братъ казали, щобы зъ Богомъ не жартовали; не помогло тое ничъ; овшимъ тимъ бôльшого смѣхȣ напиваючи сѧ собѣ добирали

Але на зле имъ той смѣхъ вышовъ. Бо ото Стефанъ хотѧчи пôйти по щось до домȣ, лѣзъ черезъ плôтъ и скочивши, зъ него оупавъ на рȣкȣ и зломивъ ю такъ, що кôсть сѧ чрезъ опанчȣ перебила. — Крикъ, плачь, зойкъ, тай заводъ вчиниае сѧ, люди выбѣгаютъ щобъ ратовати — за пôзно. Вмбѣгае и Бартекъ, але и ôнъ сѧ посклизнȣвъ на ледȣ коло порога, падае носомъ на камѣнь, и розбивае си го на пластокъ. Ото очивидно, що Гдь. Богъ пїѧкôвъ карае; но чи всѣ пїѧки хочȣтъ сѧ покаѧти?

Єсть то чистаѧ правда, щомъ списавъ; комȣ тра на покаѧнїе най слȣжитъ. Ктобы о тôмъ не вѣривъ, най приѣде въ село Рȣдне коло Львова, а легко о тôмъ переконати сѧ може.

Запевне то не въ однôмъ селѣ кара Божа пїѧкôвъ побила; добре бы бȣло, бысьмо знали о тôмъ, щобы наши люди борше сѧ кая-

ли, и ани на то̂мъ, ани тамто̂мъ свѣтѣ не пропадали.

Въ Рȣдно̂мъ днѧ 23. Листопада 1849.

Тое писавъ мѣсцевый священникъ.

## XII СПИСЪ.

### Жертвующихъ на религiйно народный праздникъ дня 3 Мая 1849.

Громада Ꙗркоси 1 зр. 18 кр. Гром. Дȣби 1 зр. 31. кр. Гром. Лецѣвкій 1 зр. 36 кр. Парохъ и наȣчитель зъ Дȣби 1 зр. 20 кр. Гром. Калницка 2 зр. Деканатъ Высочаньскій 2 зр. Гром. Завида 2 зр. Гром. Чарнȣшовичъ 2 зр. 48 кр. Гром. Дернова 3 зр. 5 кр. Свящ. Ник. Ковшевичъ 13 кр. Гром. Линовецка 2 зр. Гром. Михалевичи 4 зр. Гром. Подичъ 3 зр. Гром. Добровѣдки 1 зр. 8 кр. Гром. Осердовъ, Хлопатынъ, Перемиловъ кȣпно съ священникомъ 6 зр. 14 кр. Гром. Лопатынъ съ священникомъ Стефаномъ Ходзѣньскимъ 4 зр. 42 кр. Ꙗковъ Гȣщпѣвъ 20 кр. Гром. Балѣцка 2 зр. Гром. Мѣстковѣци 3 зр. 20 кр. Св. Филемонъ Тарнавскій 1 зр. Гром. Ланы 1 зр. 27 кр. Гром. Манастирка 1 зр. 55 кр. Гром. Станина 2 зр. 2 кр. Гром. Половоло 2 зр. 24 кр. Гром. Оуневъ 1 зр. 46 кр. Гром. Станины 2 зр. 4 кр. М. Войтовичь 18 кр. Гром. Гордимцѣ 23 кр. Гром. Стрептовъ 1 зр. 7 кр. Гриць Никифоръ Гармацѣй бȣвшій депȣтованый въ Вѣдни 5 зр. Г. Рогошевскій Иванъ Парохъ 3 зр. 20 кр. Гром. Рипного 2 зр. 20 кр. Гром. Дȣвшари 48 зр. Гром. Сиковачка 1 зр. Гром. Стремѣльча 2 зр. 12 кр. Свящ. Штокаль 4 зр. Свящ. Гр. Вергановскій 24 кр. Гром. Тадань 1 зр. 42 кр. Гром. Грȣшевска 6 зр. Гром. Солойско 1 зр. 40 кр. Гром. Горȣчка 4 зр. Свящ. Иванъ Тарнавскій 1 зр. Гром. Катанки Малiи 2 зр. Гром. Годо̂но̂въ 24 кр. Иванъ Чолос 1 зр. 52 кр. Гром. Нестаничъ 4 зр. 24 кр Гром. Полонична 5 ЗР. 32 кр. Свящ. Василій Заржицкій 24 кр. Гром. Волки 1 ЗР. Свящ. Залȣкви Коланковскій 2 ЗР. Свящ. Петрȣшевичь Антоній 1 ЗР. Гром. Незноно̂въ 4 ЗР. Гром. Количъ 3 ЗР. Гром. Дȣбросинъ 24 кр. Гром. Корнева 2 ЗР. Гром. Соколъ 2 ЗР. Гром. Вола Блажевска 36 кр. Пинѣны 30 кр. Данило Николатъ 24 кр. Св. Василій Подолѣньскій 3 ЗР. Анна Гȣтишъ зъ Маблинокъ 1 ЗР. Свящ. Григорій Поланьскій 2 ЗР. Иванъ Андрȣхъ 1 ЗР. Гром. Мхова 3 ЗР. 4 кр. Громада Городницѣ 5 ЗР. Гром. Князѣ Любицки и Иванъ Онишкевичь 5 ЗР. Гром. Страче 2 ЗР. Гром. Заланȣвъ и Рȣда 4 ЗР. Св. Недзвецкій 1 ЗР. Гром. Завадка Калȣшъ 1 ЗР 3 кр. Гром. Вербовица съ священникомъ 3 ЗР. 25 кр. Гром. Рогачинъ со священникомъ 2 ЗР. Гром. Бȣск. 2 ЗР. 50 кр. Гр. Петровичъ Козовехъ 2 ЗР. Гром. Кȣстинъ 3 ЗР 36 кр. Гром. Кȣропатники съ Свящ. 3 ЗР. Св. Залȣскій 1 ЗР. Гром. Романо̂вка 1 ЗР. Госп. Рожановскій 1 ЗР. Грм. Волица Деревлянъ 1 ЗР. 20 кр. Гром. Дмитро̀въ 5 ЗР. Гром. Зворъ 36 кр. Гаврило Рȣбаха 6 кр. Иванъ Цѣханьскій Свящ. 2 ЗР. 32 кр. Свящ. Михаилъ Пȣжаковскій 2 зр. Свящ. Григорій Левицкій 1 ЗР. Свящ. Андрей Лавровскій 2 ЗР. Гром. Цѣсовецъ 1 ЗР. 24 кр. Гром. Заочеве съ парохомъ 2 ЗР. Свящ. Антоній Матковскій 3 ЗР. Г. Левицкій 7 ЗР. 35 кр. Гром. Полȣхо̂въ 37 кр. Гром. Петровска съ Свящ. Жȣковско̂мъ 2 ЗР. Желеховскій Оревскъ. 2 ЗР. Багалъ Лȣкавица 2 ЗР. Гром. Передѣльница 2 ЗР. 24 кр. Гром. Стинокъ 1 ЗР. 8 кр. Грм. Гнилиць Великихъ 1 ЗР Госп. Совѣтникъ Мохнацкій 5 ЗР. Громада Любша и Мельна 1 зр. 40 кр. Н. Н. 1 ЗР. 7 кр. За 300 крестико̂въ до теперь звернено 39 ЗР. 20 кр. Приходы о̂дъ безименныхъ и которыхъ имена дойтися не могли 200 зр. 55 кр.

Разомъ 463 ЗР. 57 кр. срб.

Сей списъ есть остатный даро̂въ на $^{3}/_{15}$ Маѧ 1848.

Въ слѣдȣющимъ Числѣ выкажȣтся загальнiи приходы и выдатки всѣхъ даро̂въ на $^{3}/_{15}$ Маѧ 1848. Зъ Рады Головной.

Выдаватель и о̂дповѣдательный Редакторъ А. ПАВЕНЦКІЙ. Типомъ М. Порембы.